

Hírmondó

A Nagyboldogasszony Plébánia lapja C S O N G R Á D

VII. évf. II. szám

2010. Nyár

Az előállítás költsége: 200 Ft,
melyre adományokat köszönettel elfogadunk!

**„Felvitetett magas mennyországba,
angyali szép örvendetes házba,
e nap a Szűz nagy menyasszonyságra,
az Istennek drága hajlékába...”**

Így kezdődik az a régi szép népénekünk, amely Isten választottjának, a Szűzanyának test szerinti mennybevitelét égi nászképpen ünnepli.

A Boldogságos Szűzanya az Úristen különleges kegyéből földi életének végeztével Isten mennyi országnak lett a lakója. Nem csupán a lelke vonult be az örök dicsőségbe, nem csak a lelke jutott el Isten színe látására, miként hitünk szerint a szenteké. Mária az egyetlen földi lény, aki testével, megdicsőült emberi testével is részesedik az örök boldogságban. Mennyei fényben ragyogó, romolhatatlan emberi testével áll ott a mi Urunk mennyei trónusa előtt. Részesült tehát abban a kiváltságban, a testi megdicsőülésben, melyben csak egy valaki előzte meg, szent Fia, Jézus Krisztus.

Ősi hite ez a keresztény világnak. Századokon keresztül azonban mégsem volt kihirdetett hittétel, dogma. A hatvan évvel ezelőtt, 1950. november 1-én hirdette ki ünnepélyesen XII. Pius pápa és ezzel az egész egyház számára kötelező hittétellé vált.

Az elszakadt egyházak hívei nem örültek együtt a katolikusokkal. XII. Pius pápa lépése ellenkezést váltott ki bennük. Azzal utasították el ezt a tanítást, hogy az evangéliumokban és az egész újszövetségi szentírásban sehol sem olvasuk, hogy Máriát az Isten testestül, lelkestől az égbe vitte.

Kétségtelen tény, hogy kifejezetten sehol sem találkozunk a szentírásban ezzel a hitigazsággal, de találunk utalásokat, olyan kijelentéseket,

melyekből következik, hogy Mária emberi testével is az égben van. Az egyházat a szentírás tanításainak kifejtésében a Szentlélek vezeti. A Szentlélek világít rá olyan összefüggésekre, amelyek egyébként elkerülik az emberek figyelmét. Az egyházban is lassan, fokozatosan alakult ki, szilárdult meg az a hit, hogy Máriát az Isten magához emelte. Nem új hitről van tehát szó, hanem egy ősi, csaknem kétezer éves hitről. Kezdeti szakaszában, az első keresztény évszázadokban azonban még nem volt általános, keveset is beszéltek róla ezért alig maradt fönt írásos emlék. Azt sem tudjuk, hogyan játszódott le a mennybevitel. Rend-

szerint Jézus mennybemeneteléhez hasonlóan képzeljük el, így is szokták az eseményt ábrázolni. A képeken az apostolok körülveszik az üres sírt, melyből egy ősi legenda szerint kellemes illat árad. Mária pedig a felhők fölött, angyalokkal körülvéve boldog örömmel találkozik szent Fiával. Mindez persze csak elképzelés; hogyan történt valójában, nem tudjuk. Történelmileg hiteles adatunk nincs és nem is lehet Mária mennybeviteléről. Az ősi adatok csak a keresztény gyülekezésekben vallott hitről maradtak fenn napjainkig.

A következőkben vizsgáljuk meg, hogy Mária mennybevitelének hite milyen bibliai adatokra támaszkodik. Hogyan lehet levezetni, meggyőzően igazolni, hogy Máriának valóban testestől-lelkestől az égben a helye, megdicsőült Fia oldalán.

Mária az Isten Fiának édesanyja. Tőle kapott vért, húst, csontot, tőle kapott életet. Méhében hordozta, szoptatta, táplálta az Isten Fiát. Jó érzésünk azt diktálja, hogy nem lenne helyénvaló ennek a testnek a felbomlása, elrothadása. Valami ösztönösen tiltakozik bennünk és azt mondja: nem lehet a férgek martaléka az a test, az a szív, amely Jézust adta a világnak.

Mária sohasem követett el bűnt. Sem halálos, sem bocsánatos bűnt. Az eredeti bűn sem mocskolta be lelkét. Tudjuk viszont azt, hogy a halál, a felbomlás, a bűn velejárója. Ahol a bűn, ott a halál is jelen van. Kézenfekvő most az a következtetés, hogy ha Mária valóban mentes volt a bűntől, mint ahogy tényleg az volt, akkor nem kerülhetett a halál hatalmába sem.

A szentírásból tudjuk, hogy mindenben egy volt Fiával. Ha a názáreti éveken nem is, de a nyilvános működés esztendeiben megvilágosodott előtte, hogy az Úristen mire hívta meg Fiát.

Egyre tudatosabban szolgálta őt munkájában és társa lett lélekben a megváltás művének végrehajtásában. Ott állt a kereszt alatt és látta, hogyan kínlódik Szent Fia. De nem csak látta, hanem át is érezte szenvedését,

vele együtt szenvedett. Senki sem érezte át a körülállók közül annyira Krisztus szenvedését, mint Mária. Hiszen az édesanyjának éppen úgy fáj minden ütés, szúrás, mint Szent Fiának. Mária szenvedése mégsem volt csupán passzív elviselés, az anyai szív természetes érzése, hanem több annál. Nevezhetjük akár megváltói szenvedésnek is, mert minden fájdalom ellenére sem tiltakozott, hanem vállalta azt tudatosan. Ebben is Szent Fia küldetését szolgálta. Ő is mintegy felajánlotta, bemutatta Őt, az Istennek tetsző kedves áldozatot. Mindezek ismeretében úgy látjuk, nagyon is helyénvaló, hogy ha már ennyire osztozott Fia szenvedéseiben, részesedjék Fia megdicsőülésében is. Hogyha egyikek voltak a kínban, a megváltói szenvedésben, akkor legyenek egyikek a feltámadás dicsőségében is, mindenkit megelőzve és minél előbb. Igazságérzetünk diktálja nekünk, kívánja meg, hogy a Mindenható Isten Máriát ebben a kivételes kegyben részesítse.

A keresztény ember örömmel veszi tudomásul egyházunk tanítását. Lelkesedve ünnepeljük és magasztaljuk ezt az egyszerű názáreti leányt, Jézus Krisztus édesanyját, aki távol a világ fényeitől szerényen meghúzódva élte le napjait és most mégis mindenkit megelőzve felfoghatatlan megtiszteltetésben van része. Ünneplésünk azonban mégsem egészen önzetlen. Hiszen azért is dicsérjük őt és magasztaljuk, mert benne hathatós közbenjáróra találtunk. Hisszük, hogy anyai szeretete kiárad mindnyájunkra, mindazokra, akik Fiának tanítványai, társai, egész pontosan: barátai lettek. Jézus mondta: már nem nevezlek titeket szolgának, hanem barátoknak. Minden édesanya jóindulata kiterjed Fiának barátaira is. Ez alól Mária sem kivétel. Nagyon is indokolt tehát az a bizalmunk, hogy ügyeinkben eredményesen kérhetjük Máriának támogatását. Elsősorban természetesen örök sorsunk ügyében fordulhatunk hozzá és pártfogóra lelünk benne. Kéréseinket szent Fia elé viszi és Jézus Krisztus hogyan is tagadhatná meg az olyan kérés teljesítését, melyet szent anyja támogat? Amikor tehát a mennybe fölvetett Szűzanyát ünnepeljük, akkor annak is örvendünk, hogy égi pártfogót kaptunk személyében.

Mária mennybevitelére még egy nagy tanulsággal szolgál. Mennybevitelével megalapozódott a mi nagy reményünk, hogy egyszer majd a mi testünk is eljut Isten dicsőséges országába. Ő a garancia, a biztosíték erre. Egy valaki, aki földi ember, mint mi mindnyájan, egy valaki már elérte, már Isten színe előtt áll. Ha benne beteljesedett a

föltámadás dicsősége, akkor bennünk is beteljesedik, hogyha hozzá hasonlóan mi is egyesülünk Szent Fiával lélekben, ha elhagyjuk a bűnt és vállaljuk a szenvedés keresztségét egészen a halálig. Bizalommal reméljük, hogy mindnyájan eljutunk megdicsőült testünkben Isten színe elé. Ő már ott áll, a sor eleje már megérkezett, mögötte sorakozunk mindnyájan belé kapaszkodva. Ha a sor eleje már elérte a célt, egészen biztosan mi többiek is valamennyien eljutunk az Isten szent színe elé.

*Salamon László
esperes-plébános*

Lelkipásztori bemutatkozás

Kedves Csongrádi Hívek!

Hüse József vagyok, az új kiségitő lelkész. A püspök úr – dr. Kiss Rigó László – ez év Június 15-én helyezte át Szentesről a csongrádi Nagyboldogasszony plébániára. Bár rövid időt töltöttem Szentesen, igen megszerettem ezt a plébániát, különösen azért, mert hivatásomat papi közösségben élhettem meg. Hárman laktunk-, és munkálkodtunk együtt papok, akik közül az egyik kiváló papi egyéniség Csongrád szülötte. Természetesen itt, az új helyemen is azon fáradozom, hogy előljárámmal – Salamon László esperes úrral – együttműködve mind a hívekkel, mind pedig egymással szeretetteljes testvéri közösséget alakítsak ki.

Papi hivatásom kezdetei

Gyakran felteszik a kérdést: hogyan lesz valakiből pap? Szerintem mindenkinek más az útja, és az Isten a görbe úton is tud egyenesen írni. Hódmezővásárhelyi vagyok. Ott nőttem fel, és ott végeztem szakközépiskolát, ahol érettségít-, és esztergályos szakmát szereztem 1984-ben, bár eredetileg zenei pályára készültem. De végül a szegedi MÁV-nál helyezkedtem el, majd onnan vonultam be katonának Csepelre. 1988-ban szereltem le, és még abban az évben elkezdtem tanulmányaimat kispapként a Szegedi Hittudományi Főiskolán.

Gyermekkoromban szinte semmilyen vallásos nevelést nem kaptam. Felnőttként tértem

meg, és keresztelkedtem meg vallásos barátaim hatására. Sokat gondolkoztam azon, hogy mindez jelentett-e hátrányt számomra. Ha már gyermekkoromban megismerhettem volna Istent, bizonyára sok minden könnyebb lett volna. De ha egy képmutató, külsőséges vallásosságot ismertem volna meg, lehet, hogy sok mai fiatalhoz hasonlóan előbb-utóbb magam is kiábrándultan hátat fordítottam volna az Egyháznak. Véleményem szerint egy nem vallásos, de szeretetteljes családi légkörben kevesebb lelki kárt szenved a felnövekvő gyerekek, mint egy képmutató, hazug módon vallásos családban. Mivel nem voltak előítéleteim a Katolikus Egyházzal kapcsolatban, megtérésem után könnyen be tudtam illeszkedni. A Katolikus Egyház többek között azért is volt vonzó számomra, mert olyan sokan támadták.

Megtérésem után talán kicsit korán jelentkeztem a szemináriumba. Várhattam volna még néhány évet, hogy erősödjek a hitben, de ma már nem bánom, hogy így döntöttem, mert minél tovább vártam volna, annál nehezebben hoztam volna döntést. Ismerek egy nyolcvan év fölötti diakónust, aki talán haláláig nem fog megbékélni azzal a tudattal, hogy nem sikerült pappá szenteltetnie magát. Pedig nem sok híja volt... Mindennek megvan az Istentől rendelt ideje. A családtervezést sem, és a papságot sem nyugdíjas korban kell elkezdni. Persze, kivétel azért lehet ...

Szolgálati helyeim és lelkipásztori tevékenységem

Csongrád a tizenegyedik szolgálati helyem. Gyulay Endre püspök úr szentelt pappá 1993-ban a szegedi Dómban. Első szolgálati helyemen Battonya volt, Csongrád pedig a tizenegyedik. A többi helyeim: Szeged-Felsőváros, Újszeged, Makó, Medgyesegyháza, Endrőd, Szeghalom, Csorvás, Békéscsaba és Szentes.

Már kispap koromban bekapcsolódtam a cserkészmozgalomba. Szegeden tettem segédtiszti fogadalmat 1991-ben, majd később önállóan is szerveztem cserkész táborokat. Emellett ifjúsági csoportokat is vezettem. Legutóbbi szolgálati helyemen is sikerült a régi csapatot újraindítani, melynek jelenleg tizennyolc tagja van. Tagja vagyok a Házas Hétvége mozgalomnak is. Szándékomban áll helyi dialógus csoportot szervezni és a mozgalmat terjeszteni. Ugyanígy a Jegyes Hétvégét is, mely az előbbi lelkiségből nőtt ki. Több Szentlélek Szemináriumot is tartottam már, többek

között Szentesen is. Az evangelizációt a legfontosabb feladatommak tartom. De ugyanilyen lelkesedéssel szeretném folytatni a hitoktatást, a családpassztorációt, az idősek, betegek szentségi ellátását és minden egyéb feladatot, ami a papi élettel együtt jár.

Mi a papság számomra?

A papi rend mint szentség egyrészt eltörölhetetlen jegyet nyom az ember személyiségére, tehát Isten ajándéka, másrészt viszont pappá válni kell, emberi értelemben is. Ez utóbbi egész életre szóló feladat. Van, aki már évtizedek óta fel van szentelve, mégsem igazán ismerhető fel rajta a papi identitás. A papság számomra egyenlő az áldozattal. Krisztus örök áldozatát megjeleníteni és vele egyesülve áldozattá válni. Minden lelkipásztori tevékenységnek – különösen a szentségek kiszolgáltatásának – ez a mélyebb értelme.

Boldog vagyok, hogy Krisztus áldozatának részese lehetek. Örülök, hogy még mindig képes vagyok változni, fejlődni, és az új kihívásokkal szembenézni. Hiszem, hogy az Úr képes nap-mint nap új csodát tenni, és saját képére egyre tökéletesebben átalakítani.

Hüse József
kisegítő lelkész

Aranymise Csongrádon!

ft. Benedek Sándor c. esperes, ny. plébános, rokonai és hívei körében, 2010. július 4-én adott hálát ötven éves papi élete kegyelmeiért a Nagyboldogasszony templomban. A szentmisén ft. Salamon László esperes-plébános köszöntötte az aranymisét, továbbá ft. Dr. Beer Miklóst a váci egyházmegye főpásztorát. 2010. július 25-én a Piroskavárosi Szt. József templomban szintén

aranymisét mutatott be, ahol ünnepi szónokként esperes-plébánosunk tartotta a szentbeszédet. Ezt szeretnénk most itt közzétenni:

"Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesül mindaz, amit az Úr mondott neked!"

„Erzsébet ezekkel a szavakkal fordul rokonához, Máriához. Boldog vagy, aki hitted, hogy beteljesedik...

A hit olyan valóság, amit nem lehet kiszámítani. A hit olyan, mint az istenszeretet, amit nem lehet bizonyítani, de bizonyosságot lehet tenni róla. Jelét is lehet adni. Sőt: kell is.

De ma ünnepe van a csongrádi egyházközségnek, mert egy olyan atyának papi jubileumára gyűltünk össze, aki ebből az egyházközségből származik.

Örülök, hogy itt van Benedek Sándor atya, örülök, hogy fiatalok és öregek egyaránt jelen vannak most ebben a templomban.

Együtt vagyunk. Együtt vagyunk, mindannyian, akik szeretnénk boldogok lenni. Ne is tagadjuk: mindannyian boldogok szeretnénk lenni, és szeretnénk értelmet találni az életünknek. S ez a furcsa világ úgy próbálja az embereket lekötni, befogni, félrevezetni, hogy az öröm helyett előtérbe helyezi azt, amit úgy hívunk, hogy gyönyör. Az élvezeteket kínálja föl, és nem beszél a célokról. Vannak ennek a világnak urai, hatalmasai, - az egyik legnagyobb hatalom ebben a világban a pénz, - és olyan emberekre volna szükségük e világ hatalmasainak, akiket könnyen el lehet kábítani, akik beletemetkeznek a gyönyörökbe, az élvezetekbe, és fogyasztókká válnak ebben a világban. És nincs szüksége – látszólag – ennek a világnak olyan emberekre, akik világosan kimondanák, merre vezet az út. E világ hatalmasainak nincs szükségük azokra, akik Jézus üzenetét vinnék az emberek közé, annak a Jézusnak az üzenetét, aki az út, az igazság és az élet.

Amikor a mai napon itt vagyunk a templomban nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy Mária Jézust mutatja nekünk. Máriát azért tiszteljük, mert ő az, aki világra szülte a világ világosságát. "A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogadta be." Szükség volt és van újra és újra emberekre, akik ezt a világosságot odaviszik az emberek közé. Világosságot, úgy, hogy saját

maguk is gyertyaként égnek. Saját magukból adnak. Nem tartják meg magukat önmaguknak, hanem szétosztják az embereknek, hiszen erre kaptak küldetést, és erre hívta el őket az Isten.

A mai napon itt, ebben a templomban aranymiséjét mond egy ötven évvel ezelőtt pappá szentelt testvér, aki követte az Isten hívását. De hogy követni tudja valaki az Isten hívását, szükség van arra, hogy legyenek mellette, mögötte emberek, akik merik bátorítani. Akik nem beszélnek le róla. Ha én szüleimnek hálás lehetek (sok mindeneért hálás lehetek), nagyon hálás vagyok azért, hogy engem a papi életre nem beszéltek rá, és nem beszéltek le róla. De amikor ez az elhatározás megfogalmazódott bennem, attól a pillanattól kezdve mindig mögöttem és mellettem álltak.

Szükség van a családokra, szükség van a hozzátartozókra – kicsikre és nagyokra -, szükség van emberekre, akik bátorítanak, és nem lebeszélnek. Hány fiatal, hány gyermek fejében megfordul a gondolat: talán pap is lehetnék! Talán szerzetes is lehetnék! De aztán elkezdődik az ismeretségi körben a szóbeszéd: azért mégse!

Amikor egyik nagyanyámnak elmondtam 1978 tavaszán (ötévesen), hogy pap leszek, elsírta magát és azt mondta: "De fiacskám! A mai világban?!"

Ne felejtjük el: mindig mai világ van. S a mostani gyermekeknek, a mostani felnővőknek ez a világ az ő világuk, ez az idő az ő idejük. Ebben az időben és ebben a világban kell helytállni. Hűségesen.

"Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesedik..."

Amikor a papi szolgálatot megkezdi egy fiatalember, akkor még csak reményei vannak. Tapasztalásai még nincsenek. Ha elérkezik a 25, de még inkább az 50 éves jubileumhoz, addigra már sok kudarcon is keresztülment. S megtapasztalja, hogy az Úr próbára teszi azt, akit szeret. Tűzben próbálják ki az aranyat, az ezüstöt. Mindannyiunknak ki kell állnunk mindenféle próbatételeket. Nem könnyű helyt állni egy ellenséges világban.

Sándor atya olyankor vállalta a papi hivatást, amikor egy hivatalosan is ateista, Istenellenes ideológia uralkodott Magyarországon. Nem mondhatnánk, hogy ma könnyebb, bár sza-

badok vagyunk. Szabadok vagyunk, de annyi minden ránk zúdul, eláraszt minket. Megtalálni a helyes utat, követni valóban a hívó szót, és hűségesnek maradni: csak úgy lehet, ha az ember újra és újra, minden nap fölszítja magában azt a bizonyos első szeretetet, és megújítja elkötelezettségét.

"Boldog vagy, mert hitted..."

Igenis lehet boldog a pap. Annyi öröme van egy papnak! A legváratlanabb pillanatokban, találkozásokban, beszélgetésekben, - amikor rádöbbenek arra, hogy eszköz vagyok az Isten kezében. Egy beszélgetés, amiben nem mondok semmi

rendkívülit, de meghallgatom a másik embert, és esetleg tizenöt, húsz év múlva szólít meg: Atya! Emlékszik? Amikor találkoztunk, azt mondta nekem...

Hogyan is emlékeznék rá? Nem emlékszem. De valami történt. Mert nem én vagyok az, aki a másik ember életét megváltoztatom, hanem eszköz vagyok az Isten kezében.

"Boldog vagy, mert hitted, hogy beteljesül..."

Hit nélkül, bizalom nélkül nem lehet rálépni semmiféle hivatás útjára. Mert minden ellenszél ellenére az emberek éheznek és szomjaznak az igazságot. Az emberek vágyakoznak a tiszta és igaz szóra.

A pap nem tökéletes ember, esendő. Mindannyian rászorulunk az Isten kegyelmére. A pap a papszentelés kegyelmével erőt kap ahhoz, hogy ezt a vállalt szolgálatot mindhalálig végezze.

Kedves Sándor atya: hálát adunk veled együtt. Hálát adunk a szolgálat lehetőségéért. Hálát adunk azért, hogy voltak és vannak most is, itt, ebben a templomban, akik rendszeresen imádkoznak papi és szerzetesi hivatásokért.

Számomra személyesen különösen is érdekes, hogy az egyházközségnek plébánosaként köszönhetlek most itt, ebben a templomban, aki inét származik. Most építkezés van, te is sokat építettél, tataroztál. Tudod nagyon jól, mit jelent újat építeni. Tudod nagyon jól, mit jelent szinte a semmiből teremteni valamit. Pontosabban: megtapasztaltad sokszor és sokféle módon, hogy emberi gyengeségeink, erőtlenségeink, fogyatékoságaink ellenére velünk az Isten! Velünk az Isten a Názáreti Jézusban, akit Mária szült a világra.

Máriával kapcsolatban sok minden szépet lehet mondani. Újra és újra fölidézem a kánai menyegző jelenetét, amikor megfogyzott az emberek számára az, ami szükséges lett volna ahhoz, hogy egy kicsit jobban érezzék magukat. Nem volt boruk. Akkor Mária mit is mond a szolgálónak? Jézusra mutat: Amit mond, tegyétek!

Nekünk is ez a feladatunk: odafigyelni Mária bízgatására, Mária oltalmával arra a Názáreti Jézusra, aki semmi rendkívülit nem kíván tőlünk, csak hűséget. Aki nem kíván tőlünk semmi mást, mint amit Mária tett: Igent mondani az Isten akaratára, egyértelműen és világosan. Kimondani azt, hogy "Legyen nekem a Te Igéd szerint!" Legyen meg a Te akaratod!

Adja Isten, hogy ebben a szép templomban, Sándor atya, gyémánt misét is mondhasál. És emlékezzél meg majd rólunk, akik akkor már ki tudja hol leszünk. Mert mi mindannyian ugyanazt az ügyet képviseljük. Benne állunk egy kétezer éves történelmi folyamatban, amely az idők végezetéig tart, és amin a pokol kapui nem vesznek erőt. Legyen akármilyen ellenséges is a világ, fúj-hasson akármilyen ellenszél, Jézus ott van mindig velünk. Jézus megszólít bennünket is. Kihív bennünket a csónakból: Jöjj! Nekünk pedig bátran mennünk kell feléje.

És: "Amit mond, tegyétek!"

Mit is tettek ott a szolgálók, a tanítványok? Megtöltötték a korsókat vízzel. Ez volt az ő dolguk. Ez a mi dolgunk is. És ami bekövetkezett: a víz borrá vált. Nem a szolgálók erejéből, hanem annak a Jézusnak az erejéből, aki egylényegű az Atyával és a Szentlélekkel. Annak a Jézusnak az erejéből tud átlényegülni, emberibbé válni – és ezáltal istenibbé is válni – ez a világ, annak a Jézusnak az erejéből, aki megszólít bennünket: Töltsétek meg...

Adjon neked, kedves Sándor atya, további hűséget az Isten, adjon jó támogatókat, sok feladatot, lelkipásztori örömet! Isten tartson és éltesse! Ámen."

ft. Benedek Sándor atya aranymisés áldását alázattal fogadva, kívánunk Neki munkájához jó egészséget, erőt és kérjük Rá mindannyian a Jó Isten áldását! Útravaló tanításaként magunkra is vonatkoztatjuk a Tőle emlékül kapott szentképre írt gondolatát:

"Szemem előtt az Úr minden időben, ő áll jobbon, meg nem inoghatok!" (Ap.csel. 2, 25)

Csongrád - Medjugorje

Május 29-én szombaton délután eljött közénk a piroska városi templomba fra. Danko Perutina atya Medjugorjéből. Először járt Magyarországon, most is csak 3 napra tudott eljönni. Pénteken és vasárnap Budapesten volt programja, szombaton pedig egy vidéki városba akart ellátogatni, és ez Csongrád lett. Nagy örömmel készültünk, és vártuk az Danko atyát, aki egyenesen az Országházból jött, miután megáldotta Miniszterelnökünket, annak családját és ezzel együtt nemzetünket is.

Elmondtuk az Örvendetes és a Dicsőséges rózsafüzért, majd tanításában arról beszélt, hogy elsősorban magunkban keressük a hibát, ha valami nincs rendben körülöttünk. Beszélt arról, hogy meg kell tanulnunk jól imádkozni, és ez akkor lesz jó, ha megváltoztat bennünket az ima.

A szentmise után, amelyet még Miklós atyával celebrált, Szentségimádás következett. A bensőséges együttlét végén az Oltáriszentséget körülhordozta a templomban, szinte mindenkit egyenként áldott meg Vele.

Nagyon gyorsan eltelt a délután, amelyen temesvári és zentai magyar testvérek is részt vettek, a zenét az Elizeus Szolgáló Csoport két tagja szolgáltatta, akik Sárospatak mellől jöttek.

Búcsúzaskor azt kértük az Atyától, hogy ha újra Magyarországra jön, látogasson meg bennünket majd. Örömmel vállalta.

Medjugorje Bosznia-Hercegovinában van a hegyek között. 1981. június 25-e óta a Szűzanya megjelenik ott minden nap a látnokoknak. Ez a kis falu egy különleges hely minden ember számára. Aki volt már Medjugorjében az tudja, hogy senki nem jön el onnan ugyanúgy, mint ahogya odament. Danko atya néhány statisztikai adatot is elmondott nekünk:

- A 29 év alatt 24 millió Szentostyát szolgáltattak ki.
- 500 ezer pap fordult meg ott, 500 regisztrált, bizonyított gyógyulás történt, 437 lejegyzett, dokumentált papi és szerzetesi hivatásról tudnak, melyek ott születtek meg a szívekben. (Ebből sajnos csak 1 magyar van.)

29 éve vizsgálja a Szentszék a jelenéseket ill. azok következményeit, de még mindent igaznak találtak.

Abban a nagy örömben volt részem, hogy júliusban a Szűzanya meghívására Medjugorjében voltam egy hetes böjtös lelkigyakorlaton melyet Danko atya vezetett. Ennek a lelkigyakorlatnak a különlegessége, hogy 5 napig kenyéren és vízen böjtölünk, nem beszélünk egymással, és állandó szentségimádási lehetőség van a nap 24 óráján keresztül. Naponta 2-szer tartott előadást Danko atya, melyek lényege hogy mindenkinek meg kell térni Istenhez. A Szűzanya mindenkit kér a Böjt, a Csend és az Ima gyakorlására.

Böjt: A böjt segít megnyílni Isten előtt. A böjt által jobban értékeljük a hitet, mert észrevesszük, hogy tudunk élelem nélkül is élni. Ha ez sikerül, győztesek vagyunk, legyőztük önmagunkat. Slavko atya szerint a kenyeret inni kell amikor böjtölünk, a vizet harapni.

Csend: Az egészséges csend segít, hogy Isten szava meggyökeresedjen a szívünkben. Ha fecse-

günk, Isten szava nem ér el bennünket. Körülötünk mindenről beszélnek: divatról, politikáról, politikai válságról, de az igazi válságról senki sem beszél. Az igazi válság az emberek szívében van, mert elfordultak Istentől. A Csendben megtaláljuk Isten mellett önmagunkat is, és feleletet kapunk minden problémánkra.

Ima: Az ima által kapunk kegyelmet Istentől. Nagyon sokat kell imádkoznunk, hogy találkozhassunk az Élő Istennel. Az imádság egy eszköz, amely által Isten ránk árasztja kegyelmét, mi feltárjuk a szívünket Istennek ott, ahol az ég és a föld találkozik. Képzeld el, hogy egy csó a mi imánk, és a végén az angyalok tartják a szelepet. Amikor keresztet vetünk, egy kicsit megnyitják, így csöpög a kegyelem ránk. De amikor imádkozunk, akkor teljesen kinyitják, és csak úgy ömlik ránk Isten szerető kegyelme. Az imádkozó ember Győztes Ember!

Nagyon sokat adott ez az eltöltött hét a Szűzanya és Isten közelében. Jó lenne, ha minél többen vennék a bátorságot, hogy szívünket kinyitva a Csendben, Imában, Böjtben rátaláljuk arra, Aki mindig vár ránk, Jézus Krisztusra. És ezt - amíg élünk - soha nem késő megtenni!

Sallainé Gresó Klári

Ima a nap megszentelésére:

„Jézusom, Isten szíve, hálát adok, hogy hihetek a Te szeretetedben. Te gyengéden megvizsgálasz engem, megvizsgálod a szívemet. A Te szereteted ad erőt nekem az újrakezdéshez. Most már tudom, hogy szerethetlek Téged. Tudom már, hogy Te szólsz hozzám. Jézusom, átadom szívemet a Te szeretetednek. Tarts erősen Szívedben! Bízom Benned. Mindörökre a Tiéd akarok lenni. Te megszabadítasz a pusztulástól. Jézusom, Te ismered gyengeségeimet. Oly sokszor voltam hitetlen. Te hívtál, és én nem válaszoltam. Te alkalmassá akartál tenni, de én nem voltam kész terveid elfogadására. Te meg akartál őrizni a gonosztól, de én süket voltam, nem hallottam hangodat. Jézusom, kérlek, vezess az igaz úton. Ne vess ki engem Szívedből. Írd tenyeredbe a nevemet, rejtj el Szent Szívedbe, és őriz meg a pusztulástól. Jézus Legszentebb Szív légy az én menedémem mindenkor, az életben és a szeretetben, a szenvedésben és a harcban; halálom óráján és az örökkévalóságban. Ámen”

CSONGRÁDI NAGYBOLDOGASSZONY

TEMPLOM

BÚCSÚJÁNAK PROGRAMJA

2010.

AUGUSZTUS 14. SZOMBAT

- 18.00 Búcsú előesti szentmise
19.00 ÜNNEPI VESPERÁS és MATUTINUM

AUGUSZTUS 15. VASÁRNAP

- 8.00 Szentmise
9.00 ÜNNEPI LAUDES
9.30 Rózsafüzér imádkozása népénekekkel
10.00 BÚCSÚI SZENTMISE
Vezeti és a szentbeszédet tartja:
Fr. Dr. Barsi Balázs OFM a sümegi ferences
rendház házfőnöke.
Szentmise után körmenet a fúvós-zenekar köz-
reműködésével.
17.30 ÜNNEPI VESPERÁS
18.00 Szentmise

„Megkérdeztük...”

Emlékeim a csongrádi Nagyboldogasszony templom búcsújáról

Engedjék meg kedves Olvasóim, hogy Én, mint csongrádi születésű hívő ember Kókai Márton, visszatekintsek a csongrádi Nagyboldogasszony napi búcsú ünnepeire.

Nagyboldogasszony napja piros betűs ünnep volt az egész országban a hétnek akár melyik napjára is esett augusztus 15-e. Már előző napokban jöttek az országból, sőt külföldről rokonok, ismerősök szülő városunk búcsújára. De a környező városokból, falvakból is nagy létszámmal érkeztek, főleg gyalog, keresszettel és lobogókkal. Útközben a keresztelnél, szent szobroknál megálltak, imádkoztak, énekeltek, kevés pihenőt tartottak, majd folytatták útjukat és így értek a csongrádi Dob utcai keresztthez (sajnos ma már nincs ott), ahol az út porát lemosták magukról és rendbe szedték ruházatukat. Lovas kocsis is jött velük, mely kis csomagjaikat és az időseket, beteg testvéreket hozta. Templomtoronyból a harangozó figyelte az érkező csoportokat és a nagyharang kongásával jelezte érkezésüket. Templomunkból keresztel mentek eléjük. Ekkor már a nagy templom főbejárata virágfüzérékkel fel volt díszítve. Mikor megérkeztek énekszóval mentek be és a mindenkori plébános atya fogadta őket nagy szeretettel és tisztelettel.

A város hívei fel voltak készülve a nappali-éjszakai szállásadásra, de magánházaknál, iskolákban is nyertek elhelyezést. Volt ahol főtt étellel is megvendégelték őket. Nagymama házához a cibakházi búcsúsok már visszajárok voltak. Mi gyerekek mentünk az érkező csoportokhoz „keresztet csókolni”. Ők kis szentképeket vagy kalácsot adtak.

A lovas fogatoknak is megvolt a szálláshelye. A templomban már előtte való este kezdődtek a szentmisék, több oltárnál is, hiszen akkor még

nyolc oltár volt a templomunkban. Énektől, imától volt hangos, de a templom kertjében is csoportonként imádkoztak a hívek. Gyóntatás folyamatosan volt, melyet helyi- és vidéki atyák végeztek.

Nagy tisztelettel jöttek a hívek, főleg gyalog, fáradtságot nem ismerve mindannyiunk Égi Édesanyjának a Boldogságos Szűz Máriának köszöntésére. Hálát adni a kapott jókért és segítséget kérni további életükre.

Templomunk éjjel is nyitva volt. Éjfélkor Keresztút, reggel szentmisék, melyeket leginkább a csoportokkal jött atyák végeztek, saját szándékukra felajánlva. Mi gyerekek, szívesen, örömmel ministráltunk többen is 1-1 szentmisén, akkor még csak fiúk ministrálhattak, de mi sokan voltunk.

10 órakor kezdődött a nagymise, melynek főpapja legtöbbször a váci püspök vagy más nagyváros főpapja volt, nagyapjai és hívek (több ezer) kíséretével. Elejében a polgármester ment, kit díszbe öltözött katonái követtek, majd a város tisztviselői és a rendőrség is. Elöl a csoportok, keresztjükkal, lobogóikkal, majd a Mária leányok fehér ruhába öltözve vitték a Mária szobrot a vállukon, ma ez a szobor a főoltárt díszíti, (Egy jó módú csongrádi család ajándékozta a templomnak.) Harangok zúgása és éneklés kíséretével ért véget templomunk búcsúja.

A templom előtt sátrak voltak, melyekben kegytárgyakat és különféle édességeket, tükrös szívet, olvasót lehetett venni búcsúfiaként.

Délután kettő órakor kezdődött a vidéki csoportok búcsúztatója a templomnál. A nagyharang zúgása kísérte a búcsúsokat a város széléig. Mi gyerekek, szívesen mentünk a toronyba harangozni, mert akkor még kötéllel húztuk, nem árammal működött.

Most felnőtt, idősödő fejjel tekintek vissza a csongrádi Tiszai Mária- napokra, melyet itt Csongrádon 1947. aug.15-16-17 között rendezték meg. 80-90 ezer hívő ember vett részt, külföldről is sokan jöttek. Az ország különböző részeiből vonattal hozták a híveket. Hazánk főpapja, Mindszenty József bíboros, hercegprímás, s a püspöki kar is jelen voltak, s részt vettek különböző szerzetesi rendek vezetői is.

Akkor még a kommunista hatalom megengedte ezt, de később már különböző megszorításokat helyezett az egyházakra. Az ország leghíresebb vallásos hitszónokai szolgálták a sok ezres hívőket, úgy éjjel, mint nappal, mind a három nap.

A helyi főrendező az akkori plébános Szolnoky János apát úr és Nagy Elek káplán volt, de a város lakosai is nagy szeretettel voltak segítségükre minden téren.

A Városháza előtt volt a főoltár felállítva és az erkélyről mondta el ünnepi beszédét Mindszenty József hercegprímás, melyet hangszórón közvetítettek a távolabbi részekre is. Sajnos ma már nagyon kevesen élünk azok közül, akik részt vehettünk azokon a csodálatos napokon, s akiknek emlékeiben még élnek a szavak.....

Később is volt Zsótér atya idejében egy hasonló Boldogasszonyi búcsúja városunknak, melyen Paskai László bíboros vett részt. A templomkertben volt a főoltár, több ezres hívő hallgatta a szentmisét hangszórók segítségével.

Sajnos, azóta mindig kevesebben vagyunk városunk, templomunk védőszentjének ünnepi búcsúján, pedig Ő védte, s ma is védi az őt tisztelő embereket.

Így érzem ezt én is, saját, hosszú földi zarándokutamon, hiszen 1916. december 8-án születtem: szeplőtelen Szűz Mária fogadtatásának napján. Érzem, hogy mai napig nem hagyott el, vigyázott rám, az Élet száz bajában megőrzött. Én sem hagytam el, Égi Édesanyámat!

Köszönöm, hogy mindezt leírhattam.
Dicsértessék, a Jézus Krisztus!

* * *

Így ír erről Tóth Sándorné Erzsike néni:

*Boldogasszony Anyánk,
Régi nagy Pátrónánk!*

tam a péteri búcsúsokat és jöttem velük a templomba. A toronyból lesték, várták és harangszó-

A Nagyboldogasszonyi búcsú Csongrádon nagy ünnep volt. Már előtte hetekkel készülődtünk a nagy napra. Akkoriban, amikor én gyerek voltam, még gyalog jöttek a búcsúsok. Már előtte való nap kereszttel és lobogókkal érkeztek, az úton imádkoztak és énekeltek, volt egy előénekes is. Az útszéli keresztnél megálltak, kicsit pihentek. Én is egy tanyai keresztnél vár-

val fogadták az érkezőket. A pap a templom előtt köszöntötte őket.

Estére már tele volt a templomkert búcsúsokkal. Szép emlékeimben őrzöm, mikor Szolnoky apát úr közöttünk járva, mosolyogva mondta: "Szegény ember búcsúja"- hiszen mindenki garabollyal és dinnyével volt megpakolva.

A templom egész éjszaka nyitva volt, kint és bent is énekeltek, imádkoztak a hívek a papokkal együtt.

A családok összetartottak, búcsú alkalomával összejöttek. Emlékszem, mi gyerekek, hogyan szaladtunk a Tiszakürti rokonok elé a hajóállomásra, akik Mindszentről érkeztek hajóval. Nem kis fáradság volt. Hajnalban megkezdődtek a misék, s a templom akkor is tele volt búcsúsokkal. A nagy ünnepi misén a szép körmenetben nagyon sokan voltak keresztekkel, lobogókkal.

Délután elérzékenyülve búcsúztak el a hívek a Nagyboldogasszonyi Szűzanyától, sírva, de mégis boldogan, feltöltődve....

Mindszenty bíboros halála után ezek a nagy búcsújárások megszűntek. Volt búcsú, de nem olyan nagy előkészületekkel, nem lobogókkal, s nem keresztekkel érkeztek, hanem mint a vasárnapi misére, s így zajlott le a búcsú, de a lelkünkben hittük a megújulást.

Sajnos, a mai búcsúkon kevesen vagyunk, szinte csak annyian, mint régen egy vasárnapon.

Tanyai iskolába jártam, iskolában tanultuk a hittant a drága Beke Margittól és Nagy Elek pap bácsitól. Minden vasárnap volt a Gyánti iskolában mise, sokat ministrált itt a kis Benedek Sándor atya...

Később „kalászlány” lettem én is, s ott voltam a '47-es Mária napokon a kalászlányok gyülekezetében, innen van ez a fénykép is.

Vallásos családban nevelkedtem, édesanyám minden vasárnap megkövetelte, hogy templomba menjünk, pedig mi messze a várostól, tanyán laktunk. Nem volt teher, szerettük, még a liturgiákra, litániákra is eljártunk...

A férjem is hasonló neveltetésű és gondolkodású ember volt, mint én, cserkészetbe, majd a leányegyletbe járt.

Mi csak a Jóistennel együtt tudtuk elképzelni az életünket. Volt sok szép és sok keserűség is az életünkben, de a Boldogságos Szűzanya

oltalmazó szeretete, mindig ott volt rajtunk. S azért imádkozom, hogy ne hagyjon el soha és segítsen meg minden nehéz élethelyzetünkben.

* * *

Mit szeretnék a Nagyboldogasszony búcsúira?

Isten kegyelmét, a Szűzanya közbenjárását népünkért, papságunkért, az anyaszentegyházért. Adjon papjainknak erőt, hűséget, kitartást hivatásukban.

Adjon imádkozó, példamutató papokat! Legyenek Ők az eszmény, a példakép Krisztus egyházában, a világító fáklya.

Az emberi lélek sötétségét oszlassák el, hogy lássanak elvakult lelki szemek, hogy lássák az utat, a célt, az igazi célt, amely az Istenhez vezet.

Nyíljanak ki füleik, hogy hallják Isten hívószavát, amely a boldogságra hív, amelyet papjaink lelkipásztoraink ajkán keresztül hirdet. Ők Jézus helyettesei, legyenek annak tudatában, hogy minden tettükkel Jézust követik. Krisztus hordozói. Mi esendő emberek, gyengék vagyunk a jóra, legyenek Ők az Isten sugárzó erő, hogy ha ki bírjuk nyújtani a kezünket, legyen aki megfogja és Isten kezéhez kösse.

A kapocs, amely összekapcsol, úgy, mint ahogyan a Szűzanya tette. Követte fiát, figyelt és szelíd szavával közbenjárt Fiánál, az emberekért. Szeretném, ha a búcsú nagymiséjén, vagy egyáltalán a nagymisék alkalmával, amikor sokan vagyunk, az atyák a szószékről szónokolnának, hogy minden szavuk eljusson a fülekhöz, s minden tekintet csak Őket keresse.

Jó lenne, aki idősebb emlékezne, s aki fiatal pedig látná, hogy hol vannak a gyökereink, a hagyományaink, a hittel töltött buzgóságaink.

A búcsú -Szűzanya mennybemenetelének az ünnepe, a kegyelem forrása, a lelki tisztulás, a lelki terheinktől való megszabadulás, a megbocsátás ünnepe...

Mit meg nem tettek az emberek, hogy elnyerjék a búcsún kapott kegyelmet lelkükért, hozzátartozóikért, hazánkért. Őseink imája, áldozatot vállaló fáradsága, hű könyörgése tartotta fent és emelte ki a süllyedésből hazánkat, népünket.

A búcsújárás hagyománya, a búcsúsok várása a szívek szeretetét mozgatta, melyek Égi Édesanyánk köszöntéséért voltak.

Gyalog jöttek a fáradságot elviselő emberek, s a pásztor, aki tárt karokkal fogadta őket „megfogott minden kezét”...és vezette az Úr oltára elé, ahol énekel és imával leborulva köszöntötték az Istent és a Boldogságos Szűzanyát...

Hittel és szeretettel várakozva a búcsú szent ünnepére

Gróf Erzsébet

* * *

Kedves Testvérek!

Jóleső érzéssel olvastam közösségünk tagjainak vallomásait a búcsúi emlékeikről, gondolataikról, amit gazdag életútjuk során megélték, köszönöm, hogy megosztották ezt velünk.

A tartalmas írásokat olvasva eltűnődtem, milyen jó, hogy élnek még közöttünk olyan emberek, akik tudnak mesélni arról, ami már a történelemkönyvekben is olvasható, megélték, elmúlt, de Nekünk az utókornak nem szabad ezt elfeledni! Így őrzöm én a szép emlékü nagymamám imakönyvét is, a sok szép szentképpel. Közülük válogattam néhányat.

Zsótér Antal esperes-plébános és Soós Dénes plébános atya 1997-ben írt lelkipásztori leveléből szeretnék idézni akkor, amikor lokálpatriótaként átgondolom mit is kellene üzeni a jelenlegi helyzetünkben a kedves Olvasónak:

„Kedves Csongrádi Hívek!

Nagyboldogasszony napja mindig valami csodálatos és bensőséges ünnepe volt a csongrádiaknak. Hazajöttek a tanyasiak, eljöttek a szomszédos falvak és városok búcsúsai, imádság és ének ölelte át a lelkeket, olyan forma, mint amikor hazatérünk a szülői házba, körülörmendezzük régen látott édesanyánkat és jól kibeszélgetjük vele magunkat. A csongrádiakat több évszázada tölti el ez a gyermeki érzés és ragaszkodás Jézus édesanyjához.(...) Ahogy a Szűzanya segítségével népünk újra tudta építeni országát és életét akkor, úgy érezzük, hogy a mai változó világban is szükségünk van egy felsőbb égi segítőre, hogy a mai pogányság és közömbösség helyébe lelkes, valóban új világot építő keresztények álljanak.”

Ennél szebb gondolatokkal aligha kívánhatnék áldott, kegyelemmel teljes búcsút.

Konczné Kollát Mária

Várkonyi István

MÁRIA MEGSEGÍT

/Az 1947-es Tiszai Mária Napok emlékére/

Ezer éve Máriához esdünk,
Ezer éve édesanyánk nekünk.
Valahányszor kőbe botlott lábunk,
Minduntalan Máriát kerestük.
Önbűnünktől felhős magyar égen
Vezércsillag Mária volt nekünk.
Panaszkodva színe elé léptünk,
S vezeklőn „mea-kulpázva” vétkünk.
Imádkoztunk, könyörögtünk, kértünk.
És Mária meghallgatta népünk,
Íme, száz halál után is élünk!

Ósi templom kicsi szentélyében
Glóriában áll az ősi kegykép.
Tudjuk-e még mi is úgy tisztelni,
Mint ahogyan őseink tisztelték?
Születnek-e még magyar humuszból
Új Szent Imrék, Szent Margitok?
Oly Máriás-e még a mi lelkünk,
Olyan tiszta, égrenéző, nyitott?
Tisza-parti kunyhószobák mélyén
Mária-kép áll már ezer éve.
S addig mindig élni fog a magyar,
Míg szívében él Mária képe!

A „Nagytemplom” felújítása

2009. november elején lezárult a Nagyboldogasszony templom felújításának közbeszerzési eljárása. A négy pályázó közül kettőnek érvénytelen volt az ajánlata, kettőnek érvényes. A nyertes ajánlattevő, a kiskunfélegyházi Előregyártó-Szerelő és Építőipari Fővállalkozó Kft. - a tervezett 92 millió Ft-os összeghez képest - 85,4 millió forintos ajánlatot adott. A támogatási szerződés megkötését követően 2010. júniusában megkezdődtek a felújítási munkák, amelyek befejezési határideje 2010. november 15. Augusztus elején befejeződik az épület falainak teljes alászigetelése, folyamatban van a tetőszerkezet javítása és az új tetőcserépfedés készítése és a színek - műemlékvédelmi elfogadása után - rövidesen elkezdődik a teljes homlokzat felújítása. A munkálatok finanszírozásához egyházközségünknek közel 13 millió forint pályázati „önerőt” kell biztosítania.

Nagyistók Tibor

FELHÍVÁS!

Tisztelettel fordulunk a Nagyboldogasszony plébániához tartozó kedves hívekhez és minden jószándékú csongrádi lakoshoz, hogy ha tehetik - lehetőségeikhez mérten - jó szívűen anyagi támogatásukkal is szíveskedjenek segíteni a Nagyboldogasszony templom felújítását. Az erre szánt adományait a plébánián hálásan fogadjuk.

Köszönettel: Salamon László plébános

XVII. Tiszazugi Zenei Fesztivál

Immár tizenhetedik alkalommal rendezték meg a nagy múltú és hírnévnek örvendő Tiszazugi Zenei Fesztivált, melynek július 4-i vasárnapi záró koncertjéről már hetekkel az előadás előtt hallhattunk a misék utáni hirdetések-ből, és láthattuk a plakátját. Az olvasók közül talán többen is ismerik, vagy részt is vettek e csodában, azok számára kissé nosztalgia, a többiek számára pedig, egy élmény dús leírás következik.

A Kunszentmárton és Csongrád városához kötődő zenei rendezvény több mint 150 kunszentmártoni, csongrádi, szentesi, kiskunfélegyházi, hódmezővásárhelyi, mezőtúri és szarvasi énekes, az ELTE kórus és zenekar közreműködésének segítségével kelt életre, akik minden korosztályt képviselnek. Mindenki nagy lelkesedéssel vett részt, a hétvégi koncerteket megelőző közel egy hetes felkészülésen. A csapatot idén már második éve, Kovács László Liszt-díjas, Érdemes Művész karmesterünk fogta össze, aki türelmével és hatalmas zeneszeretetével hamar elérte a sok énekelni szerető ember tiszta összehangolódását, és zenekarral való egy húron pendülését. A közönség elsőként a Kocsár Miklós által írt Szent Márton Oratóriumot halhatta, melynek hangszerkísérete - vonósok, xilofon, harang- még sokszínűbbé tett, aktualitását a Kunszentmártoni Szent Márton Templom évfordulója adta. Az Egyszerű Szimfónia (Simple Simphonie) zenekari szám után Robert Ray Gospel Miséjét adtuk elő, melyet a basszusgitár és a dobok tették még jobban élvezetessé a közönség számára. A fesztivál színvonalát több

kiváló operaénekes és zenész is emelte, akik Budapestről érkeztek.

A fellépésre való felkészülés keddtől péntekig tartó, napi 6 órás próbák keretében zajlott a Kunszentmártoni Művelődési házban, melyek egyre és egyre nagyobb örömmel töltötték el minket, énekeseket, amit a közönség még nem tapasztalhatott. A fesztivál résztvevői azonban, így is érezhették a helyiek támogatását, hiszen friss gyümölcsökkel és innivalóval látták el a hőséggel szintén küzdő énekkart.

A heti programot a már hagyományos péntek esti szerenád és a vasárnap délelőtti matiné színesítette, amikor is a hivatásos operaénekesek és zenészek, majd pedig az ELTE kórus kedveskedett a hallgatóságnak. A felkészülés elengedhetetlen pontjáról, a főpróbáról sem szabad megfeledkeznünk. A fesztiválkórus és zenekar most is, mint minden évben, szombat délelőtt tölthette meg hangjával a kunszentmártoni templomot, hogy elsőként megcsodálhassa az idei zeneművek, a közös munka, lelkesedés és a templom akusztikájának együtthangzását.

A kunszentmártoni Szent Márton Templomban tartott szombat esti koncert az esős idő ellenére is teltház előtt szólalhatott meg. Hatalmas sikerét a művészek többszöri visszatapsolása igazolta. Az este ilyenkor a fellépők számára egy emelkedett hangulatú ünnepi vacsorával és szórakozással folytatódik. A fesztivál vasárnap esti záró koncertjének a csongrádi Nagyboldogasszony Templom adott helyet, ami szintén fantasztikusan sikerült, sőt, talán még a szombatinál is nagyobb élményben részesülhettek a csongrádi hallgatók, vagy messzebből érkezett vendégek. A taps és visszhangja szinte végtelen zengéssel zárta a hét utolsó estéjét, ami reméljük legalább egy évre elegendő lelki erővel, örömmel töltötte fel a résztvevőket, mind az oltár előtt éneklőket és karmesterüket, mind pedig a padokban ülőket.

Nem csoda, ha egyre többen kedvet kapnak e jó emlékek felelevenítéséhez, és bízunk benne, hogy nem csak a hallgatói tábor, de az énekesek hada is évről évre gyarapszik. Az énekhang Isten hatalmas ajándéka, melyet azért kaptunk, hogy elültessük és még többet teremjen.

Serege Krisztina és Sinkó Márta

Régiós Karitászség- nap Csongrádon

„Lelki megerősítés a szegénység évében” címmel került megszervezésre ez a lelki nap május 15-én a Nagyboldogasszony Plébánia közösségi termében.

A helyi Szent Erzsébet Karitászség csoport tagja örömmel fogadtuk a régióból érkezőket: Szentes, Szegvár, Csanádapáca és Szeged küldötteit, köztük Megyeri Mártát egyházmegyei karitászség vezetőjét.

A lelki nap szentmisével kezdődött, amelyen Salamon László esperes - plébános úr tanított bennünket. Szent Erzsébet példáját tárta elénk. Lukács 6, 27-38 evangéliumi szakasz tanításával párhuzamban mutatta be Szent Erzsébet életét, aki a „szeret nyelvét beszélte”. Hősies keresztényi szeretetéről tett tanúbizonyságot. Vállalta az üldöztetést, a nyomorúságot embertársaiért. Nekünk is szeretnünk kell ellenségeinket – intett plébános atya -, hogyan Isten szeret minket. Nem méricskélhetjük a szeretetünket. Vegyünk példát Szent Erzsébetről, aki mindig imádkozott és derűs volt. Sugárzott belőle a szegények iránti szeretet. Nekünk is oda kell adnunk életünket a többiekért. Ezt csak keresztényi hittel tudjuk megtenni, ha Isten szeretete az alapja hitünknek – hangsúlyozta László atya.

„Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok irgalmas.” /Lk 6, 36/ Szent Erzsébet élte az evangéliumi tanítást, pedig sok támadás, megaláztatás érte. Isten szeretet erőt adott neki, mint Teréz anyának is. Ők a szegények fölkarolásának példát adtak a világnak. Életük üzenete ma is aktuális. Akkor felelünk meg a keresztényi szeretetnek, ha köteles szeretettel fordulunk a családok felé. Ne csak a 3. világ szegényei iránt érezzünk felelősséget – intett Salamon atya, hanem vegyük észre szűkebb környezetünk szegényeit, rászorulóit is. Hány család szenved szűkséget napjainkban, hány gyermek megy iskolába reggeli nélkül...! A családok támogatása a társadalom részéről nem „könyöradomány” kellene, hogy legyen, hanem kötelesség, s a gyermekek vállalása ne elszegényedést eredményezzen (a családokban). A gyermekek mellett az öregek, a betegek számára is nyíljon meg a szemünk és a szívünk – kérte plébános urunk. A mai rohanó világban egyre több az elmagányosodott idős

ember, aki tekintetével „könyörög” egy jó szóért, hálás egy segítőkész mozdulatért. Forduljunk feléjük megértő szeretettel.

Igaz, manapság nemcsak megtenni nehéz a jót, hanem meglátni is. A nehézség ellenére se adjuk fel, hanem „keressük”: mi volna helyes a sokféle, bonyolult, reménytelennek látszó, szövevényes helyzetben” – tanácsolta Salamon atya, s kérte: „Erre a nagylelkű szeretetre segítsen minket a Szentlélek!”

Köszönjük a tanítást, a lelki megerősítést, amelyet így adunk tovább, hogy más karitászség csoportok tagjai is erőt, bátorítást nyerjenek belőle a szeretetszolgálathoz.

A szentmise után kiscsoportos megbeszélést tartottunk a szegénység témaköréből, ahol tapasztalatcsere, ötletek fogalmazódtak meg, hogyan segíthetnénk hatékonyabban a rászorulókon. A megbeszélés után szeretetvendégséget tartottunk: az ebéd marhapörkölt volt, sós burgonyával, kovászos uborkával. Utána finom házi süteményeket ízlelgettünk. Az egész napos eső sem szegte a kedvünk, bár emiatt elmaradt a sétahajózás, helyette a Tari László Múzeum helytörténeti gyűjteményét tekinthettük meg szakszerű vezetéssel.

Az elköszönő karitászségtagok öröme jóleső érzéssel töltött el bennünket, a lelki nap szervezőit.

A csongrádi Szent Erzsébet Karitászségcsoport
névében
Kerecsi Ferencné

SZÍV Szentjánosbogár Tábor Csongrádon

A 2010-es Szentjánosbogár tábor a csongrádi Szent József templomban került megrendezésre. (2010. július 4-e és 9-e között, amelyben 82 fiatal és 26 vezető vett részt.) Az egész tábor kedves és barátságos volt. Könnyű volt jó

barátokat szerezni. A vezetők nagyon jók és kedvesek voltak. Az is nagyon tetszett, hogy sokat beszélgettünk és játszottunk. Minden reggel imával és énekekkel kezdtük a napot.

Izgalmas és jó programok voltak, nagyon élveztem az összeset. Délelőttönként beszélgettünk és játszottunk, délutánonként más-más programok voltak.

Az 1. nap sportverseny volt és misszió a másnapi Szentmisére. A második nap lovas kocsival mentünk ki a kézműves házhoz, ahol csuhéból csináltunk szentjánosbogarat, majd néptáncból tanultunk lépéseket. A harmadik nap akadályverseny volt. Negyedik nap irodalmi napot rendeztek, minden csoport készült külön - külön előadással, majd sötétedéskor a nagyját-szótéren tábortűzet gyújtottak. A tábortűznél énekeltünk és játszottunk. Nagyon jó volt a hangulat. Az utolsó nap a záró mise majd a fájdalmas búcsúzás következett.

Nagyon jó volt, hogy minden nap végén szentmise volt, amit a tábori pap Német Gábor atya tartott. S gyönyörű tanításaival gazdagította a napot és a lelkünket. Legjobban nekem a hangulat, közös játék és ének tetszett. Én először voltam ebben a táborban a testvéreim nyomán, de nagyon megtetszett, és szeretnék jövőre is menni!

SZERETNÉM MEGKÖSZÖNNI A SZERVEZŐKNEK AZ ÁLDOZATOS MUNKÁT!

Ferentzi Andrea

Várkonyi István

Új kenyér

*Dob nagyságú, rózsapiros,
lágý illata szívemhez ér.
Ünnep a perc, hogy megszezem,
s lekaréjlik- az új kenyér.*

*Olyan mint egy megszegett szív:
olyan puha, olyan meleg.
Anyám mondja – azért ízes,
kakastejjel sütötte meg.*

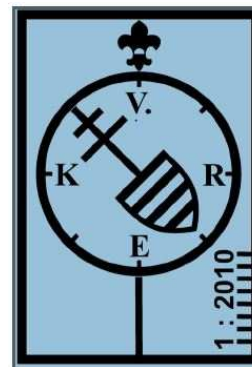
*Anyám sütötte új kenyér:
jobb ez, mint máshol a kalács.
Lelke fehérje benne él
s mosolyából egy pillantás.*

*Fűzfateknő kelesztette,
búbos kemence sütötte.
Melegébe béke érzik,
roppanása rigók füttye.*

*Mannaként veszem magamhoz,
oly ízletes minden falat.
-Nem is kenyér ez a karéj,-
anyám szívéből egy darab.*

„Szabadba cserkész, a Nap arca nevet...”

A csongrádi cserkészek idén a dél-alföldi cserkészkerület csapataival közösen rendezték meg táborukat (Kerületi Nagytábor – KENT). A nagy eseményen 14-en vettek részt városunkból Vekerdi-Badó Zoli vezetésével.

Július 8-án szálltunk vonatra, és kora délután érkezünk meg táborhelyünkre, a Pusztamarót környéki pilisi erdőbe.

Az első napok a szokásoknak megfelelően építkezéssel teltek. Felállítottuk a sátrakat, a táborkeresztet, a zászlórudat, a táborkaput, a táborkerítést és a többi szükséges építményt. Munkánk során nem vágunk ki élőfát, hiszen a cserkész szereti a természetet és ezért csak lehullott vagy elszáradt faanyaggal dolgozik. Szögeket és kapcsokat sem használtunk, helyettük mindent madzaggal erősítettünk össze, amit a tábor végén egyszerűen újra feltekerhetünk és eltehetjük a következő táborig. A cserkész takarékos, és nem ver bele olyasmit a fába, amit aztán nem tud kihúzni.

A tábor folyamán aztán rengeteg jó programban vehettünk részt. Volt hadijáték, sportnap, táncház, kézműveskedés, lelki nap, akadályverseny és meseerdő. Ez utóbbi azt jelentette, hogy különböző meséket játszottunk el a kiscserkészeknek (mi, csongrádiak a Hófehérkét). Természetesen nem hiányozhat a túrázás sem egy cserkész-táborból. Idén azonban egyeseknek már túl sok volt belőle, ugyanis az egyik csoport úgy eltévedt, hogy a tervezett 9 km helyett 20-at kellett megtennie. A csoportban csupa 14 év alatti gyerek volt, akik végül elmondhatták magukról, hogy majdnem kétszer annyit gyalogoltak, mint a nagyok.

A napot általában tábortűzzel zártuk. Ezt szerették legjobban a gyerekek. A tűznél énekelünk, játszottunk és különböző vicces jeleneteket adtunk elő. Természetesen a túravezetők is ki lettek parodizálva, az egyik előadásban például eleve Ázsia térképével. A tábori élet sokak számára talán túl nomádnak tűnhet, hiszen sátorban, egy szál matracon kell aludni és lavórban lehet csak fürdeni. Idén azonban a táborozóknak bizonyos értelemben kényelmesebb életük volt, mint az itthon lévőknek. Mi ugyanis több száz méter magasan, egy erdő mélyén sátoroztunk, ahol napközben is elviselhető hőmérséklet uralkodott, míg itthon akkora kánikula volt, hogy sokan aludni sem tudtak. Tulajdonképpen örültünk is az időjárásnak, hiszen egy többnapos esőzés akár az egész tábor elronthatta volna.

A tábor 11 napja alatt sok környékbeli cserkésszel megismerkedhettünk és sok szép élményben lehetett részünk. Ezúton is köszönetet mondunk a plébános úrnak és az egyházközségnek, hogy anyagilag jelentősen támogatták a táborunkat, valamint azoknak a csongrádi felnőtt segítőknek, akik sok munkájukkal hozzájárultak a tábor sikeréhez.

ifj. Kovácsik Antal

100 ÉVES AZ ORGONA

A csongrádi Nagyboldogasszony templom első orgonáját a templom elkészülte után 9 évvel, 1778-ban szerelték be. Ez az orgona szolgálta aztán több mint 130 éven keresztül a templomi liturgiát. 130 év nagyon hosszú idő, ezért a 20. sz. elejére a hangszer már jócskán megérett a cserére. Egy korabeli hetilap, a Csongrádi Újság az 1910. év elején valószínűen méltán panaszkodhatott ilyen módon: „*Nincs nagyobb bosszúság, mint isteni szolgálat alatt egy mindenféle vadhangokat mekegő, züllött orgonát végig hallgatni.*”

Ez időben Csongrád plébánosa a köztisztviselőnek örvendő Porubszky József volt. Ő már az idejövetele utáni évben, 1904-ben szeretett volna új orgonát a nagytemplomnak, de ez a terv csak 1910-ben válhatott valóra sokak nagylelkű adakozásából. Ebben az évben a karzatot is kibővítették, előkészítve a méltó helyet az új orgonának. A kor egyik legrangosabb orgonagyárát, Rieger Ottóét kérték föl az új, kétmanuálos, 30 regiszteres hangszer elkészítésére.

1910. nov. 24-i dátummal Porubszky József a következő levelet vehette kézbe az orgonagyártól: „*Van szerencsém tiszteletteljesen értesíteni, hogy a rendelt orgonaművet a mai napon nb. címére Csongrád állomásra irányítva feladtam, amelyet megérkezte után (...) kiváltani és a templomba szállíttatni s ennek megtörténtét velem közölni méltóztassék, hogy annak felállításáról gondoskodhassam. Vasút-állomáshoz az orgonáért 5-6 szekeret tessék kiküldetni, amelyek mindegyikére szalmát tétetni s az orgonarészeket vigyázva, arra helyeztetni, míg az eső ellen védve ponyvával méltóztassék letakartatni.*”

Az orgona beszállítása, majd beszerelése nyilván szakszerűen és gyorsan történt meg, hiszen szűk egy hónap múlva, dec. 22-én, már a következő jegyzőkönyv születhetett meg:

„(...) meghívott szakértők, nemkülönben az orgona-építő bizottság megjelent tagjai (...) beható szemle alá vették a Rieger Ottó budapesti cég által szállított s elkészített orgonát. Az orgonán Kalmár Illés főkántor, Haubner Károly képezdei tanár, Eszes Mátyás földbirtokos, Keviczky Ferenc igazgató-tanító és Sólya Gyula főjegyző játszottak s egyhangúlag megállapították, hogy ezen mű kivitele művészi, a célnak tökéletesen megfelel.” Az orgonát másnap, dec. 23-án ünnepélyesen felszentelték.

Két újság, a Csongrádi Lap és a Tiszavidék büszkén jelentette ki, hogy az új orgonának nincsen párja a környéken. Valóban, ez ma is az egyik legnagyobb és legszebb hangú hangszernek számít az egyházmegyében. Építészeti szempontból is nagyon szép darab, mely harmonikusan beilleszkedik a templombelső építészeti stílusába.

Az orgona életében jelentős dátum volt az 1995. év. Zsótér Antal atya 1995. május 12-én ezt írta a Megyéspüspök Úrnak: „(...) tisztelettel és örömmel jelentem, hogy az orgona felújítása f. hó 10-én befejeződött. A munkálatok végzése alatt jelen volt Lászlóffy Géza orgonalógus mint szakértő. A munka végzésével és az orgona állapotával maximálisan meg volt elégedve.” Az elvégzett munkálatokat Zsótér atya így foglalta össze: „1. Az orgona közel 85 éves pneumatikus vezérlését elektromos vezérlésre alakítottuk át. 2. A régi, használhatatlanná vált 2 manuális játékosztalt 3 manuális elektromos vezérlésű játékosztalra cseréltük ki. 3. Az átalakítás folyamán a mai orgonajáték által támasztott igények-

nek megfelelően, régi regiszterek átalakításával új hangszínek sokaságának keverése vált lehetővé. A szebb hangképet szolgálja egy tremolo beépítése is. 4. Az orgona sípjait, szelládáit stb. kitisztították és a szükséges javításokat elvégezték.”

A játékosztalt – amely a bécsi rádióé volt – városunk szülötte, Lászlóffy Géza, a bécsi rádió ny. főhangmérnöke ajándékozta templomunknak. Saját költségén szerezte be a tremolót és a trombitaváltozat alkatrészeit is, ezen felül pedig sokat segített a felújítás megtervezésében és kivitelezésében. A munkálatokat egyébként Váradi István budapesti orgonaépítő mester vezette.

Így született újjá 1995-ben és érte meg a 100. évét 2010-ben templomunk büszkesége, orgonánk, amelyet mi méltán nevezhetünk a „hangszerek királynőjének”. 100. születésnapját az év folyamán méltó módon szeretnénk megünnepelni, amiről a későbbiek folyamán adunk hírt a kedves Híveknek.

Kovácsikné Gonda Anna
kántor

„Ne féljeteK Krisztustól, nem vesz el tőleteK semmit és mindent megad nekteK.”

XVI. Benedek pápa

Kirándulás a Nagyréti Természet- védelmi Területen

2010. júl. 13-án a csongrádi Nagyréti Természetvédelmi Területen kialakított Körös-zugi Túraútvonalat jártuk végig kerékpárral tizenhárman (4 felnőtt és 9 ált. iskolás).

A Nagyboldogasszony Plébániától indulunk reggel, majd a kompátkelőnél dereglyével mentünk át a megáradt Tiszán a nagyréti oldalra.

Külső-Ellésparton a 2. állomáson fogyasztottuk el tízórainkat, majd a 3. állomáson a Mámai-réti gátórháznál álltunk meg újra. Itt a gátór jóvoltából kaptunk egy evezős csónakot, amellyel kipróbáltuk evezős tudományunkat. Nem mindenkinek sikerült egyenesbe kormányozni a ladikot: többször körbe-körbe forogtunk az ártéri erdőben lévő vízen.

Elköszönve a gátortól, a következő állomás az új kilátóval ellátott táborhely volt.

Itt tüzet is raktunk, és alufóliában parázson finom sültet készítettünk, majd más harapnivalóval együtt elköltöttük mint ebédet. Közben viharfellegek vonultak el fejkünk fölött, de hamarosan

újra kisütött a nap. Tovább indultunk, és kiértünk a Csépa község felé vezető műútra, ezután az 5. sz. pihenőhely felé vettük az irányt. Az új cél a tőkefoki gátórház volt. Ez volt a legnehezebb útszakasz: A kerékpárra nemigen lehetett felülni: kátyús és vízállásos területeken mentünk keresztül. Többen a gyerekek közül méltatlankodtak a rossz út miatt: „Meddig megyünk még, és minek hozott ide bennünket Anti bácsi???” Végre kiértünk a Körös melletti gátórházhoz. Onnan pedig már szinte repültünk vissza a gáton lévő viszonylag jó úton a 6. sz. állomás, majd a kompátjáró felé. Megpróbáltatásainkat feledtette a gyönyörű kilátás, a rengeteg vízimadár. Délután 4 órakor keltünk át ismét dereglyével a Tiszán a csongrádi oldalra.

Élményekkel gazdagon tértünk haza a 27 km-es távolság megtétele után.

*Kovácsik Antal
hitoktató*

Idén is megrendezésre került aug. 3 - 6 között egyházközségünk HITTANOS tábora, melyet az időjárás viszontagságai miatt a Kisréten (a Polgárőr Bázison) tartottunk. Bővebb beszámolót a következő számunkban olvashatnak az érdeklődők, mivel most nyakunkon a lapzártá! ☺

Szerk.

Mi lenne, ha a
B I B L I A
lenne a mobilom?

Mi lenne, ha a **Bibliánkat** úgy kezelnénk, mint egy mobilt?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az Isten üzenetére úgy néznénk, mint az SMS-ekre?

Mi lenne, ha egy alkalomra ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá, hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

B I B L I A
olyan, mint a mobilunk.
Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk vele
beszélni, ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a **B I B L I A** , mint a mobil?

Mert soha nem kell a térerő miatt aggódnunk, ugyanis

Jézus Krisztus a kereszthalálával megteremtette a

100 % -os

Lefedettséget az egész Földön, és a kiontott vérével aláírta azt a hűség szerződést, amely örökre szól, s állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható.

HÍVD TE IS!

És ne kapsold ki soha!

Rejtvény

1.		V			T				
2.	A		T						
3.			R		A		M		S
4.		A				S		G	
5.			Ó						
6.		F				T	Á		
7.						U	D		S
8.		E	N	E					
9.			O	L			M	A	
10.						H			
11.			T			Á			
12.			Á			O			
13.				E			S		
14.		R	E					T	
15.						É			
16.						N	A		
17.		L				O		A	I

A megfejtés a vastagon szedett oszlopból adódik kitöltés után!

1. A Várakozás időszaka
2. Szegények védőszentje, a legnépszerűbb szent, akinek szinte minden templomban emléket állítanak
3. Isten legfőbb tulajdonsága
4. Az élet legnagyobb ajándéka egy nő számára.
5. Ószövetségi bibliai alak, 5 könyvét találhatjuk,
6. A templom szentélye
7. Signum.....(Katonai Érdemérem)
8. Ma a XVI. a sorban (pápa)
9. Közösségi ima
10. Jézus alapította, miközben Péter „vállára” helyezte
11. A 12-ből volt az egyik
12. Ószövetségi alak, akinek a hajában volt az ereje.
- 13.....Isten fia latinul.
14. Húsvéti zarándoklat
15. Bárkaépítő mester
16. Nagymamák védőszentje
- 17.....Szent Ignác, aki szerzetesrendet alapított

A megfejtéseket mise után a sekrestyébe vagy a plébániára kérjük leadni!

**IRODAI SZOLGÁLAT
A PLÉBÁNIÁN**

hétfő – péntek: 9 - 12; 14 - 16

HÍRMONDÓ

A csongrádi Nagyboldogasszony templom és a felgyői Szent István templom kiadványa.
Megjelenik évente négy alkalommal.

Lapzárta: 2010. március 25.

Szerkesztőség tagjai:

ft. Salamon László
esperes - plébános
felelős kiadó

Szárász András
főszerkesztő

további szerkesztők:

Konczné Kollát Mária
Kálmán István
Kovácsik Antal

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia,
6640 Csongrád, Kossuth tér 4.
E-mail: csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Foto Print Stúdió - Csongrád